సుప్రీం కోర్టు నివేదికలు

1960

3, అక్టోబర్

కేరళ రాష్ట్రం మరియు ఇతరలు

వర్సెస్

కొచ్చిన్ కోల్ కంపెనీ లిమిటెడ్

(S.K. దాస్, M. హిదయతుల్లా, K.C. దాస్ గుప్తా, J.C. షా మరియు N. రాజగోపాల అయ్యంగార్ JJ.)

సేల్స్ టాక్స్ – వివరణ అమ్మకాలు-స్టీమ్‌షిప్‌కు బొగ్గు అమ్మకం మరియు డెలివరీ-ఎగుమతి సమయంలో-భారత రాజ్యాంగం, ఆర్టికల్ 286-యునైటెడ్ స్టేట్స్ ఆఫ్ ట్రావెన్‌కోర్ మరియు కొచ్చిన్ జనరల్ సేల్స్ టాక్స్ యాక్ట్ , 1125, సెక్షన్ 6 – నోటిఫికేషన్ ఫిబ్రవరి 5, 1954.

ప్రతివాది మద్రాసు రాష్ట్రంలోని క్యాండిల్ ఐలాండ్‌లో 'బంకర్ బొగ్గు ' నిల్వ చేశాడు. వారు ట్రావెన్‌కోర్-కొచ్చిన్ రాష్ట్రంలోని కొచ్చిన్ నౌకాశ్రయానికి కాల్ చేసే స్టీమర్‌లకు బొగ్గును విక్రయించి , అక్కడ డెలివరీ చేశారు. ప్రతివాది 1 951-52 మరియు 1952-53 సంవత్సరాలలో అటువంటి అమ్మకాలపై అమ్మకపు పన్నుకు అంచనా వేయబడింది. సబ్ క్లాజ్ (1)(బి) ప్రకారం అమ్మకపు పన్ను నుండి మినహాయించబడిన 'ఎగుమతి సమయంలో ' లేదా 'అంతర్-రాష్ట్ర వాణిజ్యం 'లో విక్రయాలు జరిగినందున ఈ అమ్మకాలపై ఎటువంటి అమ్మకపు పన్ను విధించబడదని ప్రతివాది వాదించారు. లేదా రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 286లోని క్లాజ్ (2) మరియు ప్రత్యామ్నాయంగా వారు ఫిబ్రవరి 5 , 1954 నాటి నోటిఫికేషన్ ప్రకారం , అప్పీలుదారు రాష్ట్రం జారీ చేసిన నోటిఫికేషన్ ప్రకారం పన్ను నుండి మినహాయింపు పొందారు , దీని ప్రకారం అమ్మకాలు ఆర్టికల్ 286(1)(a)కి వివరణ 4.1.1951 నుండి 31.3.1953 మధ్య కాలంలో చేసిన వాటికి పన్ను చెల్లించాల్సిన బాధ్యత నుండి మినహాయింపు ఇవ్వబడింది.

ప్రభుత్వ నోటిఫికేషన్ ప్రకారం విక్రయాలకు పన్ను మినహాయింపు ఉందని పేర్కొంది. బొగ్గు వాస్తవ వినియోగదారునికి, అంటే ట్రావెన్‌కోర్-కొచ్చిన్‌లోని స్టీమ్‌షిప్‌లకు పంపిణీ చేయబడింది మరియు వారు దానిని వినియోగించుకునే స్వేచ్ఛను కలిగి ఉన్నారు: రాష్ట్రం లోపల లేదా వెలుపల వారు కోరుకున్న చోట దాని సౌలభ్యం మరియు అవసరాన్ని బట్టి ఎంపిక చేసుకోవచ్చు. రాష్ట్రం మరియు రాష్ట్రంలో వినియోగం కోసం డెలివరీ చేయబడింది మరియు ఆర్టికల్ 286(1)(ఎ)కి వివరణలో విక్రయాలు జరిగాయి.

ఆర్టికల్ 286(2) ద్వారా విధించబడిన పన్నుల నిషేధం ద్వారా కవర్ చేయబడిన అంతర్-రాష్ట్ర వాణిజ్యంలో అమ్మకాలు జరిగినప్పటికీ, సేల్స్ ట్యాక్స్ ధ్రువీకరణ చట్టం, 1956 ద్వారా లెవీ చెల్లుబాటు చేయబడింది.

ఎం.పి.వి. సుందరరామియర్ & కో. V ఆంధ్ర ప్రదేశ్ రాష్ట్రం , [1958] S.C.R. 1422, ఆధారపడింది. అమ్మకాలు 'ఎగుమతి సమయంలో' జరగలేదు మరియు ఆర్టికల్ 286(1)(బి) విధించిన నిషేధం పరిధిలోకి రాలేదు. ఆర్టికల్ 286(1)(బి)ని వర్తింపజేయడానికి వస్తువులు కేవలం భారతదేశ భూభాగం నుండి తరలిస్తే సరిపోదు , అయితే ఆ వస్తువులను భారతదేశం దాటి గమ్యస్థానానికి రవాణా చేయడానికి ఉద్దేశించినది మరింత అవసరం. ఆర్టికల్ 286లోని 'ఎగుమతి' అనే భావన రెండు టెర్మినీల ఉనికిని సూచించింది, వాటి మధ్య వస్తువులను రవాణా చేయడానికి ఉద్దేశించబడింది.

బర్మా షెల్ ఆయిల్ స్టోరేజ్ & డిస్ట్రిబ్యూటింగ్ కో. ఆఫ్ ఇండియా లిమిటెడ్ V ది కమర్షియల్ టాక్స్ ఆఫీసర్, C.A. 1957 యొక్క 751 & 1958 యొక్క C.A.10 (నివేదించనివి) అనుసరించబడ్డాయి.

సివిల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నం.287 ఆఫ్ 1958. 1955 నాటి ఒరిజినల్ పిటీషన్ నం.191లో మాజీ ట్రావెన్‌కోర్-కొచ్చిన్ 10 సెప్టెంబర్, 1956 నాటి తీర్పు మరియు ఆర్డర్ నుండి అప్పీల్.

సర్దార్ బహదూర్, అప్పిలెంట్ల కోసం.

కె.పి. అబ్రహం, పి. జార్జ్ మరియు ఎం.ఆర్. కృష్ణ పిళ్లై ప్రతివాది కోసం

1960. అక్టోబర్ 31. కోర్టు తీర్పు వెలువరించింది

అయ్యంగార్ జె. -- ఇది రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 133(1) కింద మంజూరు చేసిన ఫిట్‌నెస్ సర్టిఫికేట్‌పై ట్రావెన్‌కోర్-కొచ్చిన్ హైకోర్టు తీర్పు నుండి వచ్చిన అప్పీల్ మరియు ప్రతివాది-ది కొచ్చిన్ కోల్ బాధ్యతను పరిగణనలోకి తీసుకుంటుంది. కంపెనీ లిమిటెడ్-యునైటెడ్ స్టేట్ ఆఫ్ ట్రావెన్‌కోర్ అండ్ కొచ్చిన్ జనరల్ సేల్స్ టాక్స్ యాక్ట్, 1125 (1950) కింద సేల్స్-టాక్స్.

అప్పీల్‌లోని వివాదాస్పద అంశాలను మెచ్చుకోవడానికి ఈ క్రింది వాస్తవాలు క్లుప్తంగా చెప్పాలి. ప్రతివాది కంపెనీగా సూచించబడే కొచ్చిన్ కోల్ కంపెనీ లిమిటెడ్, వారి పేరు సూచించినట్లుగా, బొగ్గు డీలర్లు. ఈ అప్పీల్‌లో వివాదానికి దారితీసిన వస్తువు, అమ్మకాలు 'బంకర్ బొగ్గు 'గా పిలువబడతాయి. గతంలో మద్రాసు రాష్ట్రంలో ఉన్న ఫోర్ట్ కొచ్చిన్ అనే ప్రదేశంలో కంపెనీ వారి కార్యాలయాలను కలిగి ఉంది. వారు క్యాండిల్ ఐలాండ్ అనే ప్రదేశంలో పేర్చబడిన 'బంకర్ బొగ్గు ' నిల్వలను దిగుమతి చేసుకొని ఉంచుతారు, ఈ ప్రక్రియలకు సంబంధించిన తేదీ మద్రాసు రాష్ట్రంలో కూడా ఉంది. ప్రతివాది-కంపెనీ కార్యకలాపాలలో భాగంగా , కొచ్చిన్ నౌకాశ్రయానికి (ట్రావెన్‌కోర్-కొచ్చిన్ రాష్ట్రంలో) బాహ్య ప్రయాణానికి చేరుకునే లేదా కాల్ చేస్తున్న స్టీమర్‌లకు కాండిల్ ఐలాండ్‌లోని వారి డిపోల నుండి 'బంకర్ బొగ్గు ' సరఫరా ఉంటుంది. పేర్కొన్న పోర్ట్ నుండి స్టీమర్లు. ప్రతివాది-కంపెనీ ద్వారా

"బంకర్ బొగ్గు" సరఫరా చేయబడిన సాధారణ విధానం క్లుప్తంగా ఇది: స్టీమర్ల రాకకు ముందు , స్టీమర్ ఏజెంట్లు స్టీమర్ యొక్క బంకర్‌లోకి బొగ్గును ట్రిమ్ చేయడానికి ప్రతివాది కంపెనీతో ఒప్పందాలు కుదుర్చుకుంటారు. కొచ్చిన్ పోర్ట్‌కు స్టీమర్ వచ్చిన వెంటనే, స్టీమర్ ఏజెంట్లు ప్రతివాది కంపెనీకి తెలియజేస్తారు మరియు స్టీమర్‌లోకి బొగ్గును లోడ్ చేయడానికి అవసరమైన పత్రాలను కస్టమ్స్ మరియు పోర్ట్ అధికారుల నుండి భద్రపరచిన తర్వాత , ఈ పత్రాలను ప్రతివాదికి తీసుకువెళతారు. ఫోర్ట్ కొచ్చిన్‌లోని కంపెనీ కార్యాలయం కాంట్రాక్ట్‌లో తమ భాగస్వామ్యాన్ని నెరవేర్చడానికి వీలు కల్పిస్తుంది. ప్రతివాది-కంపెనీ వారి రవాణా కాంట్రాక్టర్ ద్వారా ఆర్డర్ చేసిన వస్తువులను స్టీమర్‌కు పంపుతుంది. **క్యాండిల్ ఐలాండ్**లోని వారి స్టాక్ నుండి సరుకులు విడుదల చేయబడే బలం (strength) పై రవాణా కాంట్రాక్టర్‌కు డెలివరీ ఆర్డర్‌లు జారీ చేయబడతాయి. బొగ్గును ట్రావెన్‌కోర్-కొచ్చిన్ స్టేట్ వాటర్‌లోని ఓడరేవులో ఉంచిన స్టీమర్‌కు తీసుకెళ్లారు. స్టీమర్ యొక్క చీఫ్ ఇంజనీర్ బొగ్గును పరిశీలిస్తారు మరియు నాణ్యత విషయంలో అతను సంతృప్తి చెందినప్పుడు, బొగ్గును ఓడల బంకర్లలోకి కత్తిరించడానికి అనుమతిస్తారు. బొగ్గు ధర ఆ తర్వాత స్టీమర్ ఏజెంట్ పై డ్రా చేసిన బిల్లులపై ప్రతివాది-కంపెనీకి చెల్లించబడుతుంది. ట్రావెన్‌కోర్-కొచ్చిన్ రాష్ట్రం ద్వారా బంకర్ బొగ్గు అమ్మకాలపై ప్రతివాది-కంపెనీ, విక్రయ-పన్ను నిర్వహించే లావాదేవీల స్వభావం పైన పేర్కొన్నది. ఈ అప్పీల్‌కు సంబంధించిన అసెస్‌మెంట్ సంవత్సరాలు 1951-52 మరియు 1952-53, మరియు దీని మూల్యాంకనాన్ని ఫిబ్రవరి 2, 1954న **అమ్మకం-పన్ను అధికారి, I సర్కిల్, మట్టంచెరి** ద్వారా పూర్తి చేశారు. సరఫరా చేయబడిన "బంకర్ బొగ్గు" విలువపై అమ్మకం-పన్ను విధించబడదని ప్రతివాది-కంపెనీ యొక్క వాదన , ఎందుకంటే అమ్మకం "ఎగుమతి సమయంలో" లేదా "అంతర్-రాష్ట్ర వాణిజ్యంలో" కాబట్టి ఆర్టికల్ 286లోని సబ్-క్లాజ్ (1)(బి) లేదా (2) కింద రాష్ట్రంచే పన్నుల నుండి మినహాయించబడినది , సందేహాస్పద అమ్మకాలు ఆర్టికల్ 286(1)(ఎ)కి వివరణలో ఉన్నందున మదింపు అధికారి తిరస్కరించారు మరియు అందువల్ల ట్రావెన్‌కోర్-కొచ్చిన్ రాష్ట్రం "లోపల" ఉన్నారు , ఎందుకంటే అమ్మకానికి అనుగుణంగా డెలివరీ రాష్ట్రంలోనే జరిగింది మరియు రాష్ట్రంలో వినియోగం కోసం వస్తువులు పంపిణీ చేయబడ్డాయి మరియు అంతర్-రాష్ట్ర మూలకం ఉన్నప్పటికీ క్యాండిల్ ఐలాండ్ నుండి తరలించబడిన వస్తువుల ద్వారా అమ్మకంలో పాల్గొంటుంది , ఇది పన్ను విధించే డెలివరీ స్టేట్ యొక్క శక్తిని ప్రభావితం చేయలేదు. మద్రాసు రాష్ట్రంలో అమ్మకాలు జరుగుతున్నందున అదే అమ్మకాలపై పన్ను విధించబడిందని కంపెనీ కోరిన అంశం కూడా అసంబద్ధం అని తిరస్కరించబడింది. ప్రతివాది-కంపెనీ అప్పీల్ అసిస్టెంట్ కమీషనర్‌కు అప్పీల్‌ను దాఖలు చేసింది, అతను విక్రయాలు ఆర్టికల్ 286(1)(బి)లో "ఎగుమతి సమయంలో" ఉన్నాయని మరియు అవి అలాంటివి కానప్పటికీ , కంపెనీ అప్పీల్‌ను అనుమతించింది. కానీ రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 280(1)(a)కి సంబంధించిన వివరణలో "లోపల" విక్రయాలు ఉన్నాయి, ఇప్పటికీ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఫిబ్రవరి 5, 1954 నాటి నోటిఫికేషన్, అటువంటి అమ్మకాలను పన్ను నుండి మినహాయిస్తూ , మదింపుదారుల ప్రయోజనం కోసం నిర్వహించబడుతుంది. ఆ తర్వాత రివిజనల్ అథారిటీగా ఉన్న డిప్యూటీ కమీషనర్ ఆఫ్ సేల్స్-టాక్స్ ఈ విషయాన్ని **స్వయంచాలకంగా** చేపట్టారు , అప్పిలేట్ ఆర్డర్‌ను ఎందుకు పక్కన పెట్టకూడదో కారణం చూపమని అసెస్సీని పిలిచారు మరియు అమ్మకాలు తీసుకున్న మొత్తం టర్నోవర్‌ను సేల్స్ టాక్స్‌గా అంచనా వేశారు. రాష్ట్రం లోపల మాత్రమే ఉంచండి. అసెస్సీ-కంపెనీని విన్న తర్వాత , అప్పీల్ అసిస్టెంట్ కమీషనర్ ఆర్డర్‌ను పక్కన

పెట్టారు మరియు సేల్స్ టాక్స్ ఆఫీసర్ ఆర్డర్ పునరుద్ధరించబడింది. ప్రతివాది-కంపెనీ రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 మరియు 227 ప్రకారం ట్రాన్వాన్‌కోర్-కొచ్చిన్ హైకోర్టును రివిజన్‌లో ఆర్డర్‌ను పక్కన పెట్టడానికి తరలించింది మరియు హైకోర్టులోని న్యాయమూర్తులు తదనుగుణంగా ఆదేశించారు. అయితే, రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఈ కోర్టుకు అప్పీల్ దాఖలు చేసేందుకు వీలుగా రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 133(1) ప్రకారం వారు సర్టిఫికేట్‌ను మంజూరు చేశారు మరియు ఈ విషయం ఇప్పుడు మన ముందు ఉంది.

ప్రతివాది-కంపెనీ వారు ట్రావెన్‌కోర్ జలాల్లో స్టీమర్‌లుగా కత్తిరించిన "బంకర్ బొగ్గు"కి సంబంధించి అమ్మకం-పన్ను నుండి మినహాయింపు పొందేందుకు అర్హులు అనే వారి వాదనకు మద్దతుగా అనేక వాదనలను హైకోర్టు ముందు సమర్పించినట్లు కనిపిస్తున్నప్పటికీ- కొచ్చిన్ , న్యాయమూర్తులు ఆచరణాత్మకంగా ఒకే **grounds** లో ప్రతివాది-కంపెనీకి అనుకూలంగా తమ నిర్ణయాన్ని నిలిపివేశారు. వారి వాదన క్లుప్తంగా ఈ క్రింది విధంగా ఉంది: ***బెంగాల్ ఇమ్యునిటీ కేసు*** (1), ఆర్టికల్ 286లోని క్లాజ్ 1(ఎ) మరియు 2 ద్వారా విధించబడిన నిషేధాలు స్వతంత్రమైనవి మరియు ప్రతివాది కంపెనీ ద్వారా బొగ్గును విక్రయించడం అని న్యాయమూర్తులు అభిప్రాయపడ్డారు. అంతర్-రాష్ట్ర వాణిజ్యం అనేది రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 286(2)లో ఉన్న నిషేధం ద్వారా కవర్ చేయబడింది, అయినప్పటికీ అమ్మకం సబ్-క్లాజ్ 1(ఎ)కి వివరణ యొక్క నిబంధనలను సంతృప్తిపరచవచ్చు. అయితే, Learned ప్రభుత్వ ప్లీడర్, ఆర్టికల్ 286(2) నుండి మినహాయింపు పొందినట్లయితే, పన్ను యొక్క చెల్లుబాటు 1956 **సేల్స్-టాక్స్ లా ధ్రువీకరణ చట్టం** ద్వారా ఆదా చేయబడినందున , అసెస్సీకి ఇది సహాయం చేయదని సమర్పించారు. ట్రావెన్‌కోర్-కొచ్చిన్ జనరల్ సేల్స్ టాక్స్ యాక్ట్, 1125లోని సెక్షన్ 26 (**మద్రాస్ సేల్స్ టాక్స్ యాక్ట్ , 1939**లోని సెక్షన్ 22కి అనుగుణంగా) నిర్మాణంపై పన్ను విధించబడనందున, ధ్రువీకరణ చట్టం రాష్ట్రానికి ప్రయోజనం చేకూర్చలేదని Learned న్యాయమూర్తులు అభిప్రాయపడ్డారు. అంతర్-రాష్ట్ర వాణిజ్యం లేదా వాణిజ్యం సమయంలో అమ్మకాలపై విధించబడింది లేదా విధించబడుతుంది మరియు ఇప్పటికే విధించిన పన్నులను మాత్రమే ధృవీకరించిన **ధ్రువీకరణ చట్టం** రాష్ట్ర పన్ను చట్టం ద్వారా విధించబడని పన్నును రాష్ట్రానికి విధించలేకపోయింది.

ప్రస్తుత సందర్భంలో అమ్మకపు లావాదేవీ అంతర్-రాష్ట్ర వాణిజ్యం సమయంలో జరిగిందని మరియు ఆర్టికల్ 286(2) ద్వారా విధించబడిన పన్నుల నిషేధం పరిధిలోకి వస్తుందని ఎటువంటి సందేహం లేదు. అయితే ట్రావెన్‌కోర్-కొచ్చిన్ జనరల్ సేల్స్ టాక్స్ యాక్ట్‌లోని సెక్షన్ 26 నిర్మాణానికి సంబంధించి హైకోర్టులోని న్యాయమూర్తుల అభిప్రాయం ఇప్పుడు ఈ కోర్టు నిర్ణయాన్ని తప్పుగా భావించాలి , ***ఎం.పి.వి. సుందరరామియర్ & కంపెనీ V ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రం*** (1). అందువల్ల అసెస్సీ కంపెనీ కేవలం ఆర్టికల్ 286(2)పై మాత్రమే రిలీఫ్ క్లెయిమ్ చేయడానికి ఆధారపడగలిగితే , సేల్స్ టాక్స్ వాలిడేషన్ యాక్ట్ , 1956, లేవీని చెల్లుబాటు చేసినందున అది వారికి అందుబాటులో ఉండదని భావించాలి.

అయితే, మా ముందు , ప్రతివాది-కంపెనీ తరఫు న్యాయవాది హైకోర్టు డిక్రీని అనుకూలంగా కొనసాగించడానికి రెండు కారణాలను కోరారు. మొదటిది ఏమిటంటే , ఆవిరి-నౌకలలోకి కత్తిరించిన బొగ్గును భారతదేశ భూభాగం వెలుపలికి తీసుకువెళ్లడానికి ఉద్దేశించినందున , అమ్మకం రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 286(1)(బి) ప్రకారం "ఎగుమతి సమయంలో" జరిగింది మరియు అందువల్ల మినహాయింపు ఇవ్వబడింది. రాష్ట్రంచే అమ్మకపు పన్ను విధింపు నుండి. అయితే ***బర్మా షెల్ ఆయిల్ స్టోరేజ్ & డిస్ట్రిబ్యూటింగ్ కంపెనీ ఆఫ్ ఇండియా లిమిటెడ్ V ది కమర్షియల్ ట్యాక్స్ ఆఫీసర్ (*** 1)లోని ఈ కోర్టు నిర్ణయం దృష్ట్యా ఈ వాదనను తిరస్కరించాలి. రాజ్యాంగంలోని XIII భాగంలో 'భారత భూభాగం నుండి ఎగుమతి ' అనే వ్యక్తీకరణ ఉన్న సందర్భంలో మరియు సెట్టింగ్‌లో ఇది జరిగింది , వస్తువులను భారతదేశం యొక్క భూభాగం నుండి తరలించడం సరిపోదు , అయితే సరుకులను భారతదేశం దాటి గమ్యస్థానానికి రవాణా చేయడానికి ఉద్దేశించబడటం మరింత అవసరం , తద్వారా అవి "దిగుమతి" చేసే క్రమంలో ఉన్నాయి భారతదేశం వెలుపల ఉన్న ప్రాంతం మరియు తదనుగుణంగా దేశం నుండి బయటికి వెళ్లేందుకు వీలుగా విమానానికి విక్రయించబడిన ఏవియేషన్ స్పిరిట్ దేశం నుండి "ఎగుమతి" కాలేదు. కారణం ఏమిటంటే , స్పిరిట్ దిగుమతి చేయబడిందని చెప్పగలిగే గమ్యం ఏదీ లేదు మరియు అమ్మకం తర్వాత దేశం నుండి వస్తువులను తరలించడం వలన ఆర్టికల్ 286 (ఎగుమతి సమయంలో" విక్రయం జరగదు. (1)(బి) రాజ్యాంగం. మరో మాటలో చెప్పాలంటే , ఆర్టికల్ 286లోని ఎగుమతి భావన దిగుమతి అనే పదం వలెనే , రెండు **టెర్మినీ**ల ఉనికిని వస్తువులను తరలించడానికి ఉద్దేశించిన లేదా వాటి మధ్య రవాణా చేయడానికి ఉద్దేశించబడిన వాటి మధ్య కేవలం వస్తువులను తరలించడం కాదు. దేశానికి చెందిన వారు ఏదైనా విదేశీ నౌకాశ్రయంలో ప్రత్యేకంగా దిగాలనే ఉద్దేశ్యం లేకుండా.

న్యాయవాది కోరిన మరో అంశం ఏమిటంటే , ఏ సందర్భంలోనైనా , ట్రావెన్‌కోర్-కొచ్చిన్ రాష్ట్రంలో బొగ్గును డెలివరీ చేయడం ద్వారా ఆ విక్రయం చట్టం 286(1) (a)కి సంబంధించిన వివరణ ఆ రాష్ట్రంలో వినియోగం పరిధిలోకి వచ్చింది. వాస్తవానికి మద్రాసు రాష్ట్రంలోని **క్యాండిల్ ఐలాండ్**లో ఉన్న వస్తువులు ట్రావెన్‌కోర్-కొచ్చిన్ భూభాగానికి అమ్మకపు ఒప్పందం కారణంగా ఆ రాష్ట్రం నుండి తరలించబడ్డాయనడంలో సందేహం లేదు. అందువల్ల ఇది అంతర్-రాష్ట్ర మూలకాన్ని కలిగి ఉంది , ఇది వివరణను వర్తించేలా చేస్తుంది. ఆ విక్రయం యొక్క ప్రత్యక్ష ఫలితంగా ట్రావెన్‌కోర్-కొచ్చిన్ రాష్ట్రంలో డెలివరీ ఆమోదించబడింది మరియు కొచ్చిన్ జలాల్లోని ఆవిరి-నౌకలలోకి మార్చబడింది. డెలివరీ యొక్క ఉద్దేశ్యం మనం ఇంతకు ముందు నిర్వహించినట్లుగా ఎగుమతి కానట్లయితే, ఈ సందర్భంలో అది రాష్ట్రంలో వినియోగం కోసం ఉద్దేశించబడింది , ఎందుకంటే డెలివరీ అనేది అంతిమ వినియోగదారునికి సరుకులను ఉపయోగించాలి. అతని స్వంత ప్రయోజనాల కోసం మరియు తిరిగి-ఎగుమతి ప్రయోజనం కోసం లేదా వస్తువులలో వాణిజ్యపరమైన ఇతర లావాదేవీల దృష్టితో కాదు. అంతిమ కొనుగోలుదారు-స్టీమ్-షిప్ కంపెనీ కావాలనుకుంటే,

గమనించవచ్చు, కానీ అది దాని ఇష్టానికి సంబంధించిన విషయం , దాని ఇష్టం మరియు ఆనందం (pleasure) మీద ఆధారపడి ఉంటుంది.

ఇది రాష్ట్రంలో వినియోగానికి డెలివరీ నుండి తీసివేయబడదు. వస్తువులు విధ్వంసం ద్వారా లేదా వస్తువుల స్వభావాన్ని బట్టి వినియోగించవచ్చు. అందువల్ల తినదగిన వస్తువులు సాధారణంగా సాహిత్యపరమైన అర్థంలో వినియోగించబడతాయి , అయితే దుస్తులు లేదా ఫర్నీచర్ మొదలైన ఇతర వస్తువులను ఉపయోగించడం ద్వారా వినియోగించబడతాయి , అయినప్పటికీ అవి అలాంటి ఉపయోగం ద్వారా నాశనం చేయబడవు. తినదగిన వస్తువులను రాష్ట్రంలోని అంతిమ వినియోగదారునికి విక్రయించి , డెలివరీ చేసినట్లయితే, అది రాష్ట్రంలోని వినియోగం కోసం పంపిణీ చేయబడుతుంది, అయినప్పటికీ, కొనుగోలుదారు తన కొనుగోలు మొత్తాన్ని రాష్ట్రంలోనే వినియోగించకూడదని ఎంచుకోవచ్చు , కానీ దానిలో భాగం తీసుకుంటాడు. రాష్ట్రం వెలుపల మరియు అక్కడ వినియోగిస్తుంది. ఉదాహరణకు, ఒక వాహనం వాస్తవ వినియోగదారుకు విక్రయించబడి , ఎగుమతి చేసే క్రమంలో లేదా కొనుగోలుదారు దానిలో తదుపరి వాణిజ్య లావాదేవీలను రీ-సేల్ చేయడం మొదలైన వాటి ద్వారా విక్రయించకుండా ఉంటే , వినియోగదారుకు డెలివరీ చేయబడుతుంది , రాష్ట్రంలో తన వినియోగం కోసం. అటువంటి కొనుగోలుదారు తన ఆస్తిని-ఉపయోగం ద్వారా లేదా అనుభవించే ప్రయత్నంలో ఉండవచ్చు "వినియోగం"-వాహనాన్ని ఇతర రాష్ట్రాలకు నడపడం అనేది ఆర్టికల్ 286(1)(a)కి సంబంధించిన వివరణలో భాగంగా అతనికి అసలు డెలివరీ నుండి దూరం చేయదు. ప్రస్తుత సందర్భంలో, బొగ్గు ఓడ ద్వారా వినియోగదారునిగా పంపిణీ చేయబడినందున , ఓడ ట్రావెన్‌కోర్-కొచ్చిన్ జలాల్లో ఉన్నప్పుడు బొగ్గును ఉపయోగించేందుకు ఓడ యజమానికి తెరిచి ఉంటుంది, లేదా అతను దానిని ఎంచుకుంటే అది ఆ పరిమితుల వెలుపల.
కొనుగోలుదారు ఒప్పందం ద్వారా లేదా చట్టం ప్రకారం డెలివరీ రాష్ట్రంలో విక్రయించిన వస్తువులను ఉపయోగించకూడదని లేదా వినియోగించకూడదని కట్టుబడి ఉంటే , అంటే, అతను దానిని అక్కడ వినియోగించడానికి ఎంపిక లేని పక్షంలో స్థానం భిన్నంగా ఉండవచ్చు. చేతిలో ఉన్న సందర్భంలో, డెలివరీ చేయబడిన బొగ్గులో కొంత భాగాన్ని ఓడ హార్బర్‌లో లోడ్ చేయడానికి ఆమె బస చేసిన కాలంలో ఉపయోగించుకోవచ్చు మరియు అనుకోని కారణాల వల్ల ఎక్కువ కాలం ఉండి ఉంటే మొత్తం బొగ్గు కూడా అయిపోవచ్చు. మరియు ఓడ రేవు యొక్క పరిమితులు మరియు రాష్ట్ర భూభాగం యొక్క పరిమితులను విడిచిపెట్టే వరకు దీనిని ఉపయోగించాల్సి ఉంటుంది. అందువల్ల కీలకమైన వాస్తవం ఏమిటంటే , బొగ్గును అతను కోరుకున్న చోట వినియోగించుకునే స్వేచ్ఛ ఉన్న వాస్తవ వినియోగదారునికి పంపిణీ చేయబడుతుంది-అతని సౌలభ్యం మరియు అవసరాన్ని బట్టి ఎంపిక.

పరిస్థితులలో, ప్రతివాది తరపు న్యాయవాది తన సమర్పణలో సరైనదేనని , అసెస్సీ-కంపెనీ ద్వారా "బంకర్ బొగ్గు" అమ్మకం ఆర్టికల్ 286(1)(ఎ)కి వివరణ పరిధిలోకి వస్తుంది. ఇంకేమీ లేకుంటే మరియు రాష్ట్ర సేల్స్-టాక్స్ యాక్ట్ విధించిన ఛార్జీకి సంబంధించి మదింపుదారుడి బాధ్యతను అంచనా వేయవలసి వస్తే , రాజ్యాంగం వెలుగులో చదివితే, ప్రతివాది-కంపెనీ యొక్క పన్ను బాధ్యత ఉండదు. సందేహం లేదా వివాదానికి తెరవబడింది. కానీ న్యాయవాది యొక్క సమర్పణ ఏమిటంటే, సేల్స్-టాక్స్ చట్టంలోని

సెక్షన్ 6 ప్రకారం ఏదైనా నిర్దిష్ట నిర్దేశిత రకం అమ్మకాలను పన్ను బాధ్యత నుండి మినహాయించే అధికారం రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి ఉందని మరియు ప్రభుత్వం ఫిబ్రవరి 5 , 1954 నాటి నోటిఫికేషన్ ద్వారా ప్రచురించబడిందని పేర్కొంది. అధికారిక గెజిట్‌లో , ప్రస్తుత కేసులో ప్రతివాది-కంపెనీ వంటి అమ్మకాలకు ఇప్పుడు ప్రశ్నిస్తున్న అసెస్‌మెంట్ సంవత్సరాలలో సేల్స్-టాక్స్ లెవీ నుండి మినహాయించబడింది. ఈ నోటిఫికేషన్‌లోని మినహాయింపు నిస్సందేహంగా హైకోర్టులోని న్యాయమూర్తులు ప్రస్తావించలేదు, అయితే సేల్స్-టాక్స్ అప్పిలేట్ అథారిటీ సేల్స్-టాక్స్ ఆఫీసర్ పన్ను విధింపును పక్కనపెట్టిన కారణాలలో ఇది ఒకటి. ఆర్టికల్ 226 ప్రకారం హైకోర్టులో దాఖలు చేసిన పిటిషన్‌లో ప్రత్యేకంగా కోరబడింది మరియు ప్రతివాది నోటిఫికేషన్ వర్తింపజేస్తే దాని ప్రయోజనాన్ని తిరస్కరించలేరు.

ట్రావెన్‌కోర్-కొచ్చిన్ సేల్స్-టాక్స్ చట్టంలోని సెక్షన్ 6:

"ప్రభుత్వం, గెజిట్‌లో నోటిఫికేషన్ ద్వారా, ఈ చట్టం క్రింద చెల్లించవలసిన ఏదైనా పన్నుకు సంబంధించి .... మినహాయింపు ఇవ్వండి:--

(i) వరుస డీలర్‌ల ద్వారా అన్ని పాయింట్ల వద్ద లేదా ఏదైనా పేర్కొన్న పాయింట్ లేదా పాయింట్ల వద్ద ఏదైనా నిర్దిష్ట తరగతి వస్తువుల విక్రయంపై; లేదా

(ii) మొత్తం లేదా వారి టర్నోవర్‌లో ఏదైనా భాగానికి సంబంధించి ఏదైనా నిర్దిష్ట తరగతి వ్యక్తులు".

మిగిలిన విభాగాన్ని సెట్ చేయవలసిన అవసరం లేదు. ఫిబ్రవరి 16, 1954 నాటి ట్రావెన్‌కోర్-కొచ్చిన్ గెజిట్‌లో, ఫిబ్రవరి 5, 1954 నాటి కింది నోటిఫికేషన్ వెలువడింది:

"*బాంబే V యునైటెడ్ మోటార్స్ ఇండియా లిమిటెడ్* స్టేట్‌లో వారి తీర్పులో రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 286(1)కి సుప్రీంకోర్టు ఇచ్చిన వివరణ ప్రకారం , రాష్ట్ర-అంతర్ రాష్ట్ర లావాదేవీల యొక్క నిర్దిష్ట వర్గాలు రాష్ట్ర ప్రభుత్వ పన్ను అధికార పరిధిలోకి వస్తాయి. 1951 ఏప్రిల్ 1 నుండి ట్రావెన్‌కోర్-కొచ్చిన్ స్టేట్‌లో డెలివరీ మరియు వినియోగం కోసం వస్తువులను విక్రయించే కొన్ని వర్గాలకు చెందిన నాన్-రెసిడెంట్ డీలర్లపై అమ్మకం-పన్ను విధించేందుకు ట్రావెన్‌కోర్-కొచ్చిన్ ప్రభుత్వానికి ఈ తీర్పు వీలు కల్పిస్తుండగా, ప్రభుత్వం తగిన పరిశీలన తర్వాత నిర్ణయించింది. అటువంటి లావాదేవీలపై అమ్మకపు-పన్ను 1వ ఏప్రిల్ 1953 నుండి మాత్రమే విధించండి-సుప్రీంకోర్టు తన తీర్పును వెలువరించిన వెంటనే మరియు ఆ తేదీకి ముందు విధించిన పన్నును విరమించుకోవాలి".

ఆ తర్వాత రిటర్న్‌ల సమర్పణ కోసం మధ్యంతర ఏర్పాట్లు , దాఖలు చేయాల్సిన డిక్లరేషన్‌లు మరియు పన్ను మదింపు మరియు చెల్లించాల్సిన విధానాన్ని వివరించే నిబంధనలను అనుసరించారు. అప్పీలుదారు-రాష్ట్రం తరఫు న్యాయవాది , నోటిఫికేషన్ మినహాయింపు మంజూరు చేసే చట్టబద్ధమైన ప్రభావాన్ని కలిగి ఉండదని కోరినప్పటికీ, ఇది మేము ఇప్పటికే సంగ్రహించిన సంబంధిత నిబంధనలను సెక్షన్ 6(1) ద్వారా రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి అందించిన అధికారాన్ని ఉపయోగించడంలో జారీ చేయబడినది మరియు తప్పనిసరిగా జారీ చేయబడిందని మేము స్పష్టంగా అభిప్రాయపడ్డాము.

అంతేకాకుండా , ఇంతకు ముందు జరిగిన వాటిని దృష్టిలో ఉంచుకుని ఇది ఆసక్తికరమైన సమర్పణ. ప్రతివాది-కంపెనీ యొక్క మదింపును పక్కన పెట్టిన అప్పీలేట్ అసిస్టెంట్ కమీషనర్ తన ఉత్తర్వులో ఇలా పేర్కొన్నాడు "ఈ రాష్ట్రంలో అమ్మకం వినియోగం కోసం అని పరిగణించబడినప్పటికీ, ప్రభుత్వం చెల్లింపు నుండి మినహాయింపు ఇచ్చినందున కంపెనీ టర్నోవర్‌పై పన్ను చెల్లించాల్సిన అవసరం లేదు. ఏప్రిల్ 1, 1953కి ముందు జరిగిన అమ్మకాలపై పన్ను.

పునర్విమర్శలో డిప్యూటీ కమిషనర్ స్వయంచాలకంగా వ్యవహరించి ఈ అప్పీలేట్ ఆర్డర్‌ను పక్కన పెట్టినప్పుడు, ఆర్డర్‌లో నోటిఫికేషన్ గురించి ఎటువంటి ప్రస్తావన లేదు మరియు ఇది చట్టబద్ధమైన ప్రభావం లేదని పేర్కొనబడలేదు.

ఆర్టికల్ 226 ప్రకారం హైకోర్టుకు వేసిన పిటిషన్‌లో , ప్రతివాది-కంపెనీ ఫిబ్రవరి 5 , 1954 నాటి నోటిఫికేషన్ ద్వారా మంజూరు చేయబడిన మినహాయింపు యొక్క ప్రయోజనాన్ని క్లెయిమ్ చేసింది మరియు ఏప్రిల్ కాలానికి సంబంధించిన అంచనాకు సంబంధించి ఫిబ్రవరి 16 , 1954 గెజిట్‌లో ప్రచురించబడింది. 1 , 1951 నుండి ఏప్రిల్ 1 , 1953 వరకు మరియు ప్రశ్నలోని మూల్యాంకనం గెజిట్ నోటిఫికేషన్‌లో ఉన్న మినహాయింపు పరిధిలోకి వచ్చిందని పేర్కొంది. దీనికి సమాధానంగా సేల్స్-టాక్స్ అధికారి కౌంటర్ అఫిడవిట్ దాఖలు చేశారు: "పిటిషనర్ యొక్క అఫిడవిట్‌లో సూచించబడిన నోటిఫికేషన్ కేసుకు వర్తించదు , ఎందుకంటే సందేహాస్పద విక్రయాలు వారి కక్ష్యలోకి రాలేదు". మరో మాటలో చెప్పాలంటే , నోటిఫికేషన్ సెక్షన్ 6(1) కింద అధికారానికి సంబంధించిన చట్టబద్ధమైన వ్యాయామం కాదని మరియు దాని పరిధిలోకి వచ్చే కేసులకు మినహాయింపు ఇవ్వడానికి ప్రభావవంతంగా ఉందని కాదు , కానీ ప్రతివాది-కంపెనీ యొక్క లావాదేవీలు కవర్ చేయబడవు , నోటిఫికేషన్ ద్వారా. ఆర్టికల్ 286(1) (ఎ) కి వివరణను వర్తింపజేయడం ద్వారా అంతర్-రాష్ట్ర లావాదేవీలలో నిమగ్నమైన నాన్-రెసిడెంట్ డీలర్ల కేసులకు ఉపశమనం కలిగించడానికి ఇది ప్రత్యేకంగా రూపొందించబడిందని నోటిఫికేషన్ నుండి మేము కోట్ చేసిన సారం చూపిస్తుంది. ***యునైటెడ్ మోటార్స్ కేసు***లో ఈ కోర్టు నిర్ణయం ద్వారా అటువంటి విక్రయాలకు. సందేహాస్పద కంపెనీ లావాదేవీలు వాటి స్వభావం మరియు సంబంధిత అసెస్‌మెంట్ సంవత్సరాల కారణంగా స్పష్టంగా నోటిఫికేషన్‌లోకి వస్తాయి కాబట్టి , నోటిఫికేషన్ ద్వారా అందించబడిన పన్ను మినహాయింపు ప్రయోజనానికి ప్రతివాది-కంపెనీకి అర్హత ఉంటుంది.

ఫలితంగా అప్పీల్ విఫలమవుతుంది మరియు ఖర్చులతో కొట్టివేయబడుతుంది.

అప్పీల్ కొట్టివేయబడింది.